

ct

Moje čubka

by
Sergio Martínez Vila

translation by
Matouš Danzer

(excerpt in Czech)

Postavy.

Daniel.

Zuzi.

Muž, kterému není vidět obličej.

Muž, kterému nejsou vidět chodidla.

Žena se slunečními brýlemi.

Matka.

Dva malí bratři.

Dva mladí bratři.

Sbor klientů prostituce.

Sbor školních dětí.

Lví sbor.

Odehrává se v přítomnosti, před 25 lety a před 25 stoletími.

1. Viděl jsem zrod nového dne a tesáky do mě neproniknou.

*Daniel přichází s několika nákupními taškami.
Pokládá je v kuchyni na podlahu a některé na stůl. Dává banány do skleněné mísy na ovoce ve tvaru trsu banánů. Všechny účtenky ukládá do šuplíku. Maso, víno a tvrdý alkohol dává do lednice. Sedá si.
Oddechne si.
Lví sbor se objevuje ve stínech bytu a obklopuje Daniela. Ten koutkem oka pozoruje pohyby kočkovitých šelem.
V dálce se ladí dechové nástroje, je slyšet klapot koňských kopyt na kamenné podlaze a prásknutí biče.
Je cítit zaschlá krev a čerstvé lejno. Neprané spodky. Spodky, které už dlouho leží v koši na prádlo. Kysličník. Ricin. Hulení.*

DANIEL

Mám strach

Pořád vidím ten pokoj.

Ne vždycky se v něm něco děje. Ale vidím ho dobře, z nějakýho důvodu dost detailně, zůstává na mě přichycený jako brejle, který nemůžu sundat ani vyměnit za jiný. Vždycky k němu přicházím chodbou, která je ve skutečnosti hliněnou cestou uprostřed lesa, ale i tak má bílý zdi po obou stranách. Pak vstoupím do pokoje a už nemůžu dělat nic jinýho, než v něm bejt, všude se mnou chodí, a i když si dělám svý věci, pořád je tam. I když předstírám, že spím, je tam taky a já nemůžu nic dělat protože všechny místa jsou nakonec jen jedním místem.

Pokoj.

U vchodu je zahrádka s pomerančovničky. Dům je vzadu. Někdo dal dovnitř svíčky. Někdo měl nějakou rozsvítit, kdyby náhodou vypadl proud. Hlásili bouřky.

Jeden ze lvů zívá a nepopsatelně u toho otevírá tlamu.

Mám strach z toho, co by se mi mohlo stát.

Že by mě to mohlo bolet.

Může ze mě někdo ten strach dostat?

Nedokážu se nedívat. Jsem tady. Na místě, kde se stahuje z kůže. Kde se sbíraj nehty. Kde se přesekává kořen. Z nějakýho důvodu...

*Sluneční paprsky dopadají na Danielův obličej a na lví hřbety.
Svítá.*

Je slyšet pravidelné nízké vrčení, jako když šelma těsně před útokem ustrne.

SBOR DĚTÍ se objevuje na hřbetech některých lvů.

LVÍ SBOR

Daníku, to nevíš, kolik je hodin?

DANIEL

Ne.

LVÍ SBOR

Je po půlnoci.

SBOR DĚTÍ

A zítra je škola.

LVÍ SBOR

Vyčisti si zuby.

A jazyk.

Dobře ho otři, ať nemáš rakovinu.

Šup.

DANIEL

Odpustíš mi?

LVÍ SBOR

Proč?

DANIEL

Někdo mi musí odpustit.

SBOR DĚTÍ

Tohle není rozkaz.

LVÍ SBOR

Nevíme, o čem mluvíš. Nikdo ti nerozumí.

Je konec.

DANIEL

Řekni jim, že nechci aby mě natáčeli. Prosím. Ať mě nenatáčejí. Slib mi to.

LVÍ SBOR

Nevíme, jestli můžeme něco slíbit.

Už týden jsme nejedli.

DANIEL

Je to tak smutný. Nemůže bejt nic tak smutnýho.

SBOR DĚTÍ

Jsi smutný?

DANIEL

Jsem připravenej. Asi.

LVÍ SBOR

Klepou na dveře.

2. Moje čubka.

Zaštěkání.

DANIEL

Je to čubka, ne pes. Fenka. Mám pocit, že je to z inzerátu jasný. Pětiletá boxerka. Zuzi.

Vícero zaštěkání.

Dali mi ji rodiče jedný kolegyně z práce, kterejm se narodila spousta štěňat a nemohli si je všechny nechat. Já psa nikdy předtím neměl a ta představa se mi líbila. Je ale nenapadlo nic lepšího, než přivést mi ji do baru, hned po otevirače. To první, co udělala bylo, že se vysrala za barem, pak ve skladu a potom zesrala úplně všechno, protože měla zřejmě rozhašený zažívání. To si neumíš představit, měli jsme tam odpoledne oslavu narozenin a ten smrad se vůbec nedal vyvětrat. Pak mi taky posrala úplně celej byt. Po tejdnu už jsem měl chuť se jí zbavit. Vzít ji na skládku, dát ji pořádnou ránu přes hlavu a nechat ji tam mezi plazmovejma monitorama a použitejma vložkama. Vážně jsem na to myslel, musel jsem se hodně ovládat, měl jsem tý svině plný zuby. Všechno rozkousala, všude nechávala slinty, jako by to byly dárky, ale slinty dárky fakt nejsou. Jasněže taky skákala do postele a já odjakživa hrozně špatně spím, nesnesu ani proužek světla v pokoji, a už vůbec, když mi do postele leze jakákoli havěť. Ujal jsem se jí, protože jsem předpokládal, že bude mít svůj prostor na spaní a na svý věci, že bude chápat hranice mezi svým a mým prostorem, jako to dělaj třeba kočky nebo rybičky a kanárce, že budeme spolu, jenom když budeme cejtít potřebu toho druhýho. Ona se svým žrádlem a polštářema na jedný straně a já se svým jídlem a počítačem na druhý straně. Už od začátku to ale nefungovalo a nedalo se s ní vůbec žít, takže jsem ji začal mlátit do žeber, protože tam to nejvíc bolí. Nakonec měla kůži na boku úplně tenkou, skoro obnažený kosti. Až pak se trochu zklidnila. Musel jsem ji srovnat do latě. Chudák Zuzi. Bejvalo by mi to vlezlo na mozek ještě víc, ale od chvíle, kdy jsem jí trochu zkontrolil se mi žije líp, aspoň nejsem tak sám jako dřív. A ona? Kámo, ta si žije jako královna támhle v tý spíži, jak jsou ty zelený dveře. Má tam věci na kousání a slintání, a taky pěkně pohodlnou matraci pro návštěvy. Navíc jí převlíkám povlečení každej den, nebo obden, když nikdo nezavolá, ale v poslední době teda volaj každej večer, asi protože je podzim a dny jsou temnější. Huliš?

Zapaluje si jointa.

Mám pálenku, spoustu tvrdýho... chceš? Dezinfikuje krk.

Nalévá si panáka. Pije.

Já jsem to s ní nikdy nedělal.

Nevím, jestli tě to napadlo, ale některý lidi se mě na takový věci ptaj, protože existujou všelijaký choutky. Přicházej sem týpci, který maj rádi hodně vojetej matroš a jiný prostě jenom chtěj dobrou zkušenou čubku, a ještě mi řeknou, že kdybych se připojil, bylo by to nejlepší. A na to já musím říct ne, protože bych to s ní nikdy nedělal, a už vůbec ne s ní a s dalším týpkem zároveň. Ale neděs se, říkám ti to jenom proto, abys věděl, že Zuzi je pro mě přínosná, to proto jsem ji nikdy nevošukal. Proč bych jí přitěžoval? Proč bych snižoval její hodnotu? Je výjimečná, navíc už zná všechny polohy, buď v klidu, učí se rychle, je to moc dobrá čubka. Vážně si nic nedáš? Fakt? Připadám si blbě, když si nedáš ani limču. Chovej se jako doma.

Nalévá si dalšího panáka.

No, tak můžeš jít na to.

Štěkot.

Až uběhne 20 minut zaklepu na dveře a dám ti minutu, maximálně 2 navíc, abys to tam uvedl do stavu, ve kterým bys to sám chtěl najít. Jestli za tu chvíli nevyjdeš ven, budu ti účtovat dvojnásobek běžný ceny za každou minutu. Čekám, že se v takovým případě dohodneme, protože tenhle obchod má závazný podmínky, stejně jako každé jiné. Je mi samozřejmě jasné, že sis to sem přišel užít, a že nechceš, aby ti to někdo kazil nějakýma kecama, ale věc se má tak, že ji nemůžu každé den zašívát. To totiž zkracuje dobu její použitelnosti. Potřebuju, aby byla aktivní a k dispozici. Je to jasné? Ok. Řeknu ti, jaký látky můžeš použít, najdeš je v přihrádce nahoře na levý zdi. Xanax, jenom pro případy uvedené na zadní straně obalu, burundangu, Rohypnol, ne pro tebe (i když máš samozřejmě právo si zdřímnout), ale pro Zuzi. To je vždycky lepší, nebo nevím, přinejmenším hodný uvážení. Je submisivní, ale může bejt i tichá, což někomu vyhovuje. To je samozřejmě na tobě.

Už tě nebudu zdržovat.